МЦ҃А А҃ВГУСТА, ВЪ КѢ-Й ДЕ́НЬ.
ПА́МЯТЬ СТЫ́Я
МЧ҃НИЦЫ И҆ ДѢВЫ
ВАСІ́ЛІИ СУ҃РМІ́ЙСКІЯ.
МЕСЕЦА АВГУСТА, У 28. ДАН.
(С)ПОМЕН СВЕТЕ
МУЧЕНИЦЕ И ДЈЕВЕ
ВАСИЛ(ИЈ)Е СИРМИЈ(УМ)СКЕ.
НОВЫЙ СЕ́РБЛЯНЪ
ВЪ
2019.
НОВИ СРБЉАК

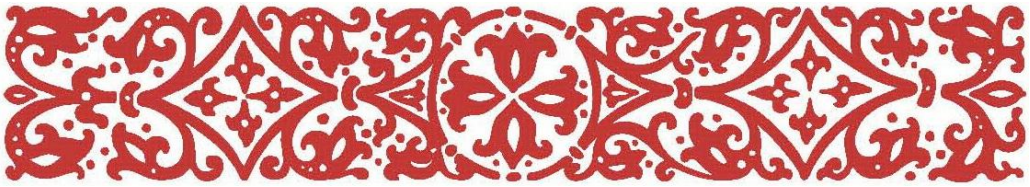

МЦ҃А А҃ВГУСТА, ВЪ К҃И-Й ДЕ́НЬ.*[1]

ПА́МЯТЬ СТ҃ЫѦ МЧ҃НИЦЫ И҆ ДЕ́ВЫ ВАСІ́ЛІИ СУ҃РМІЙСКІѦ.

НА ВЕЛИ́ЦѢЙ ВЕЧЕ́РНИ.

Поемъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ: а҃-й а҆нтїфѡ́нъ.

На Гдⷭ҇и возва́хъ: стїхи́ры, на и҃,
[повторѧ́юще кꙋ́юждо], гла́съ в҃.
Пⷭ҇: Кі́ими похва́льными вѣ́нцы:

Кі́ими бл҃гохва́льными пѣ́сньми воспое́мъ васі́лїю цр҃твоимени́тꙋю: * во ѡ҆гра́дꙋ цр҃тва нб҃наго вше́дшꙋю, * и҆ въ черто́гъ цр҃кїй возле́гшꙋю; * въ се́й всечⷭ҇тны́й де́нь па́мѧти є҆ѧ̀, * ст҃олю́бно пра́зднꙋюще, мо́лимсѧ: * молѝ на́мъ, дѣ́во всемꙋ́дрѧ, * оу҆ хр҃та̀, всѣ́хъ цр҃ѧ̀: * мл҃ти и҆ сп҃се́нїѧ душа́мъ на́шымъ.

Кі́ими дв҃ствохва́льными пѣ́сньми похва́лимъ васі́лїю дв҃ственнꙋ́ю: * въ цѣломꙋ́дрїи и҆ чⷭ҇тотѣ̀ житїѐ пожи́вшꙋю, * и҆ голꙋби́цꙋ златокри́льнꙋю на нб҃са̀ возлетѣ́вшꙋю; * въ се́й всезнамени́тый де́нь пра́здника є҆ѧ̀, * празднолю́бно торжествꙋ́юще, мо́лимсѧ: * молѝ на́мъ, а҆́гнице нескве́рнаѧ, * оу҆ хр҃та̀, всѣ́хъ бг҃а: * бл҃гочⷭ҇тїѧ и҆ ми́ра душа́мъ на́шымъ.

Кі́ими мч҃никохва́льными пѣ́сньми просла́вимъ васі́лїю многострада́льнꙋю: * до́блествомъ свои́мъ дв҃ство преꙋкраси́вшꙋю, * и҆ по́двигомъ свои́мъ и҆збра́нникѡмъ хр҃то́вымъ прихо́бщи́вшꙋюсѧ; * въ се́й всепра́здственный де́нь собо́ра є҆ѧ̀, * мч҃николю́бно совокꙋ́пльшесѧ, мо́лимсѧ: * молѝ на́мъ, стр҃тотѣ́рпице непобѣди́маѧ, * оу҆ хр҃та̀, всѣ́хъ гдⷭ҇а: * братолю́бїѧ и҆ поле́знаѧ душа́мъ на́шымъ.

---

[1]* празновање се премешта на претходни дан – 28. август – да се не би преклапало са великим празником Усековања главе св. Јована Крститеља, или празновати 20. авг. када неки други Мартирологији спомињу св. мученицу Васил(иј)у, или кад предстојатељ изволи.

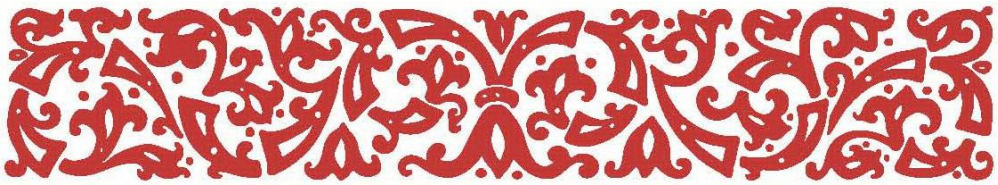

МЕСЕЦА АВГУСТА, У 28. ДАН.

(С)ПОМЕН СВЕТЕ МУЧЕНИЦЕ И ДЈЕВЕ ВАСИЛ(ИЈ)Е СИРМИЈ(УМ)СКЕ.*[2]

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

Певамо: **Б**лажен (је) човек ... 1. антифон.

На **Г**осподе завапих ... стихире, на 8,
[понављајући сваку], глас 2.
Подобан: **К**ојим похвалним венцима ...

Којим благохвалним песмама да опевамо Василију царствоимениту; * која у ограду Царства небеског уђе, * и у постељу царску (у)леже? * У овај свечасни дан (с)помена њеног, * светољубно празнујућ(и), молимо се: * Моли нам, дјево свемудра, * у Христа, Цара свих: * милости и спасења душама нашим.

Којим девствохвалним песмама да похвалимо Василију девствену; * која у чедности и чистоти живот п(р)оживе, * и као голубица златокрила на небеса узлете? * У овај свезнаменити дан празника њеног, * празникољубно торжествујућ(и), молимо се: * Моли нам, овчице нескверна, * у Хрста, Бога свих: * побожности и мира душама нашим.

Којим мученикохвалним песмама да прославимо Василију многострадалну; * која јунаштвом својим девство преукраси, * и подвигом се својим изабрани(ци)ма Христовим придружи? * У овај свепразнични дан сабора њеног, * мученикољубно сакупив(ши) се, молимо се: * Моли нам, мукотрпитељко непобедива, * у Христа, Господа свих: * братољубља и корисног душама нашим.

---

[2]* тропар и кондак састављени 29. августа (11. септембра) 2015. год. око 8,20 ч пре Литургије. Четверична служба завршена 18. окт. 2016. г. Стиховне и Литијске стихире дописане 19. окт. 2016. г. Преглед и 2. редакција започети 3. маја 2017. г. Поновни преглед и 3. редакција започети 11. окт. 2019. г., а завршени 20. окт. 2019. г.

Кі́ими памѧтохва́льными пѣ́сньми возвели́чимъ васі́лїю до́блественнꙋю: ✻ кро́вїю свое́ю зе́млю сѵрмі́йскꙋю ѡ҆багри́вшꙋю, ✻ и҆ дѣ́ственныхъ красо́тъ свои́хъ добро́тами [сїю̀] преспещри́вшꙋю; ✻ ✻ въ се́й всепобѣ́дный де́нь торжества̀ є҆ѧ̀, ✻ памѧтолю́бнѡ собра́вшесѧ, мо́лимсѧ: ✻ молѝ на́мъ, мч҃нице всехва́льнаѧ, ✻ ѹ҆ хр҃та̀, всѣ́хъ вл҃ки: ✻ ѡ҆ставле́нїѧ и҆ поми́лованїѧ дꙋша́мъ на́шымъ. Сла́ва, гла́съ є҃:

Цр҃твїѧ нб҃нагѡ красоты̑, мч҃нице хр҃то́ва, возлю́бльши: ✻ бл҃голѣ́пїе тогѡ̀ полꙋчи́ти сподо́билась є҆сѝ, васі́лїе прекра́снаѧ: ✻ добродѣ́телїю и҆ цѣломꙋ́дрїемъ просїѧ́ла є҆сѝ, ✻ въ житїѝ твое́мъ, дѣ́во всебл҃же́ннаѧ: ✻ на послѣ́докъ же вѣнце́мъ женихà твоегѡ̀, хр҃та̀, ✻ ѹ҆краси́лась є҆сѝ во страда́нїихъ твои́хъ, добропобѣ́днаѧ: ✻ и҆ безсме́ртїе и҆ нетлѣ́нїе со всѣ́ми ст҃ы́ми во вѣ́ки прїѧ́ла є҆сѝ, бг҃опрїѧ́таѧ. ✻ хр҃та̀ бг҃а молѝ, ✻ васі́лїе чт҃на́ѧ и҆ многострада́льнаѧ, ✻ [съ] любо́вїю пою́щымъ тѧ̀, ✻ пода́ти сп҃се́нїе дꙋ́шъ и҆ ве́лїю мл҃ть. И҆ ны́нѣ, бч҃енъ догма́тїкъ, гла́съ то́йже:

Въ чермнѣ́мъ мо́ри:

Вхо́дъ. Прокі́менъ днѐ. И҆ чтє́нїѧ мч҃ническаѧ.

На лїтѝи, стїхѝры: є҆ди́на хра́ма,
и҆ двѣ̀ ст҃ы́ѧ мч҃ницы. Гла́съ г҃:

Си́лою хр҃то́вою соблюда́емаѧ, ✻ дѣ́во васі́лїе, мч҃нице всесла́внаѧ: ✻ болѣ́зни тѣлє́сныѧ и҆ же́нскꙋю сла́бость твою̀ небре́гши, ✻ къ по́двигꙋ мꙋ́жественнѡ ѹ҆стреми́лась є҆сѝ: ✻ бл҃горазꙋ́мнѡ всѧ̑ тщє́тнаѧ ѿве́ргши, ✻ мздꙋ̀ ѹ҆пова́нїѧ твоегѡ̀ съ до́брыми дѣ́лателѝ прїѧ́ла є҆сѝ: ✻ ны́нѣ же весели́шисѧ со всѣ́ми ст҃ы́ми, ✻ съ ни́миже моли́сѧ гдⷭ҇еви ѡ҆ всѣ́хъ на́съ. Гла́съ д҃:

Цр҃твїю ꙗ҆́кѡ тезоимени́таѧ, ✻ въ цр҃твїе нб҃ное преста́вилась є҆сѝ, дѣ́во васі́лїе, всечт҃на́ѧ: ✻ и҆ поко́й трꙋдѡ́въ твои́хъ ѹ҆ хр҃та̀ полꙋчи́ла є҆сѝ, ✻ є҆гѡ́же бж҃твє́нныѧ красоты̑ чи́стѡ возлю́бльши, присносла́внаѧ: ✻ и҆ присноживо́тїе ѹ҆ негѡ̀ стѧжа́ла є҆сѝ, ✻ болѣ́зненное мо́ре ꙗ҆́кѡ ко́рмчїй хꙋдо́жный непотопле́ннѡ преплы́вши, ✻ и҆ и҆́стинное свидѣ́тельство вѣ́ры во страда́нїи твое́мъ принє́сши: ✻ ѡ҆ на́съ хр҃та̀ бг҃а молѝ, васі́лїе цр҃твеннаѧ, ✻ дѣ́во цѣломꙋ́дреннаѧ и҆ мч҃нице просла́вленнаѧ.

Којим (с)поменохвалним песмама да узвеличамо Василију јуначну; * која крвљу својом земљу Сирмиј(ум)ску попрска, * и девствених красота својих лепотама [је] пренакити? * У овај свепобедни дан торжества њеног, * (с)поменољубно сабрав(ши) се, молимо се: * Моли нам, мученице свехвална, * у Христа, Владике свих: * опроштења и помиловања душама нашим. Слава ... глас 5:

Царства небескога красоте, мученице Христова, узљубив(ши); * да добијеш благољепије његово удостојила си се, Василијо прекрасна; * врлином и целомудреношћу просијала си, * у животу своме, дјево свеблажена; * а на послетку венцем Женика твога, Христа, * украсила си се у страдањима својим, добропобедна; * и безсмртност и непропад*[љ]*ивост са свима светима си у векове примила, Богопримљена. * Христа Бога моли, * Василијо часна и многострадална, * да онима који те *[с]* љубављу певају, * пода спасење душа и велику милост. И сада ... Богородичан Догматик, глас исти:

У Црвеном мору ...

Вход, прокимен дана, и читања мученичка.

На Литији, стихире: једна храма,
и две свете мученице. Глас 3:

Силом Христовом (п)одржавана, * дјево Василијо, мученице свеславна; * бол(ов)е телесне и женску слабост своју занемарив(ши), * к подвигу си се мужевно устремила; * благоразумно све (ис)празно одбацив(ши), * плату наде своје с добрим делатницима си примила; * а сада се веселиш са свима светима, * с којима се моли Господу за све нас. Глас 4:

Царству као истоименита, * у Царство небеско си се преставила, * дјево Василијо, свечасна; * и одмор *[од]* трудова твојих (к)од Христа си добила, * чије си божанске красоте чисто узљубила, увек славна; * и вечни живот (к)од Њега си стекла, * море боли као крманош вешти непотопљено препловив(ши), * и истинито сведочанство вере у страдању своме принев(ши); * за нас Христа Бога моли, Василијо царствена, * дјево целомудрена и мученице прослављена.

Сла́ва, гла́съ є҃.

[стїхи́ра сѵрмі҃йскимъ мч҃никѡмъ]:*[3]

Ра́дꙋйтеся ст҃іи сѵрмі́йстїи мч҃ницы, ҇ хр҃та̀ бг҃а сла́внїи вѣне́чницы: ҇ і҆рине́е преѡсщ҃е́нне, па́стырю до́брый, ҇ за хр҃та̀ и҆ ста́до своѐ жи́знь положи́вый: ҇ дими́трїе дїа́коне вѣ́рный, ҇ въ слѣ́дъ а҆рхїере́а своегѡ̀ на страда́лище гра́дый: ҇ и҆ се́дмь ѻ҆троковѝцъ, дще́рей є҆гѡ̀, є҆мꙋ̀ спострада́вшихъ: ҇ є҆пене́те достохва́льный, і҆рине́евъ прее́мниче: ҇ и҆ тривꙋ́не ѹ҆рсі́кїе, ѻ҆рꙋ́жниче хр҃тоно́сный: ҇ фортꙋна́те бг҃овѣнча́нный и҆ дона́те многострада́льный: ҇ васі́лїе, дв҃ственная и҆ до́блественная, ҇ хр҃та̀ бг҃а предъ ꙗ҆зы́чники дерзнове́ннѡ и҆сповѣ́давшая: ҇ сѵнеро́те бг҃овоздѣ́ланный и҆ а҆мвро́сїе добропобѣ́дный: ҇ монта́не ѡ҆сщ҃е́нный и҆ маѯі́мо вѣ́рою возраща́емая: ҇ чтечѐ є҆рмоге́не, а҆дама́нта твердѣ́йшїй: ҇ и҆ а҆наста́сїе, ѹ҆́зники посѣща́ющая и҆ ѹ҆́зы и҆́хъ разрѣша́ющая: ҇ маѯїмі́не до́блїй и҆ секꙋ́нде и҆зря́дный: ҇ севастїа́не всесла́вный и҆ клаѵді́е прехва́льный: ҇ кастѡ́рїе бг҃озва́нный и҆ сѵ́мпронїа́не бг҃окра́сный: ҇ нїкостра́те побѣдоно́сный и҆ сѵ́мплі́кїе недвижи́мый, ҇ въ ѻ҆лова́нныя ковче́ги заливаємы, ҇ и҆ въ сѧ́ввꙋ ввержены: ҇ но́вїи прп҃бномч҃ницы: ҇ рафаи́ле, дими́трїе, ге́рмане и҆ ѳеофа́не, ҇ шиша́товачскїя ѻ҆би́тели хвале́нїе ҇ и҆ ст҃ыя горы̀ фрꙋ́жскїа ѹ҆краше́нїе: ҇ ст҃и́телю варна́во, є҆пп҃кпе хвоста́нскїй, ҇ и҆сповѣ́дниче дерзнове́нный и҆ ѹ҆́зниче смире́нный. ҇ всѝ вѣ́домїи и҆ невѣ́домїи, ҇ дре́внїи и҆ но́вїи мч҃ницы, ҇ сщ҃енномч҃ницы и҆ и҆сповѣ́дницы сѵрмі́йстїи, ҇ и҆̀же ѿ ꙗ҆зы́чникѡвъ и҆ бг҃обо́рцевъ бы́сте заключе́ни, ҇ прогна́ни и҆ безчл҃вѣ́чнѡ ѹ҆мꙋче́ни: ҇ претре́ни, сожже́ни и҆ ꙗ҆́кѡ ѻ҆́вцы закла́ни: ҇ разноѡбра́знѡ и҆збїе́ни, неповѝннѡ пострада́ли и҆ сла́вою ѹ҆вѣнча́ни: ҇ сщ҃е́ннаѧ бг҃опрїѧ́тнаѧ и҆ бг҃опочѝвшаѧ мно́жества, ҇ зе́млю сѵрмі́йскꙋю ѡ҆ст҃ѝвшаѧ, ҇ и҆ сла́вꙋ є҆ѧ̀ ѕѣлѡ̀ ѹ҆мнѡ́жившаѧ: ҇ пр҃то́лꙋ бж҃їю ны́нѣ предстоѧ́ще, ҇ ѡ҆ на́съ вы́нꙋ моли́теся, ҇ ѡ҆ и҆зба́витисѧ на́мъ и҆скꙋше́нїй, ҇ и҆ сподо́битисѧ на́мъ сп҃се́нїй. И҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже:

Хра́мъ и҆ две́рь є҆сѝ, пала́та и҆ пр҃то́лъ цр҃е́въ:

---

[3]* списак Сирмиј(ум)ских светих (мученика) наведених у овој стихири свакако није коначан.

Слава ... глас 5.
[Стихира Сирмиј(ум)ским мученицима]:

Радујте се свети Сирмиј(ум)ски мученици, * Христа Бога славни венчаници: * Иринеје преосвећени, пастиру добри, * који за Христа и стадо своје живот положи; * Димитрије ђаконе верни, * који за архијерејем својим на страд(ал)иште пође; * и седам девица, кћери његових, с њиме пострадалих; * Епенете достојни хвале, Иринејев прејемниче; * и трибуне Урсикије, оружниче христоносни; * Фортунате боговенчани и Донате многострадални;*[4] * Василијо девствена и јуначна, * која Христа Бога пред незнабожцима смело исповеди; * Синероте*[5] богообделани и Амвросије добропобедни; * Монтане освештани и Максимо вером узрасла; * чтече Ермогене, од дијаманта чвршћи; * и Анастасијо, која сужње посећујеш и окове им разрешујеш; * Максимине храбри и Секунде изврсни; * Севастијане свеславни и Клаудије прехвални; * Касторије богозвани и Симпронијане богокрасни; * Никострате победоносни и Симпликије непоколебиви, * у оловне ковчеге заливени, * и у Саву бачени; * нови преподобномученици: * Рафаило, Димитрије, Германе и Теофане, * Шишатовачке обитељи хвало * и свете горе Фрушке украсе; * светитељу Варнаво, епископе Хвостански, * исповедниче смели и сужњу смирени. * Сви знани и незнани, * древни и нови мученици, * свештеномученици и исповедници Сирмиј(ум)ски, * који од незнабожаца и богобораца бисте затварани, * прогањани и безчовечно умучени: * преструганi, спаљени и као овце поклани; * разновидно побијени, невино пострадали и славом увенчани; * свештена од Бога примљена и у Богу починула мноштва, * која земљу Сирмиј(ум)ску *[п]*осветише, * и славу њену веома умножише; * пред престолом Божијим сада стојећ(и), * за нас се стално молите, * да се избавимо искушења̄, * и (да се) удостојимо спасења. И сада ... Богородичан, глас исти:

Храм и двер (је)си, палата и престо Царев ...

---

[4]* св. мученици: Фортунат и Донат, као и Монтан и Максима (поред познатијих Ермила и Стратоника) сматрају се (према преовлађујућем савременом мишљењу) Београдским мученицима, мада их разни Мартирологији (с)помињу као Сирмуј(ум)ске; они су највероватније у Сингидунуму (Сингидону) ухваћени, па доведени на мучење у царски Сирмујум, у коме су и пострадали.

[5]* Д-р Звонко Пажин: Литургијски спомен св. Синерота.

На стїхо́внѣ: стїхи́ры, гла́съ а҃.
По҃: Всехва́льнїи мч҃ницы:

Всехва́льная васі́лїе, дѣ́во мч҃нице, ✻ и҆ цр҃твоимени́тая вл҃чная а҆́гнице: ✻ восхвала́юще до́блести и҆ добродѣ́тели твоя̑, ✻ прилѣ́жно мо́лимъ тѧ̀: ✻ ѡ҆ на́съ непреста́нно ко гдⷭ҇ꙋ моли́ся.

Стїхъ: Ди́венъ бг҃ъ во ст҃ы́хъ свои́хъ, ✻ бг҃ъ і҆и҃левъ.

Преха́льная васі́лїе, добропобѣ́дная страда́льнице, ✻ и҆ нб҃опа́рная вл҃чная голꙋби́це: ✻ воспѣва́юще мꙋ́ки и҆ борє́нїя твоя̑, ✻ ᲂу҆мили́нно про́симъ тѧ̀: ✻ ѡ҆ на́съ всегда̀ ко вл҃цѣ моли́ся.

Стїхъ: Въ цр҃квахъ блгⷭ҇вите бг҃а, гдⷭ҇а, ✻ ѿ и҆стѡ́чникъ і҆и҃левыхъ.

Достохва́льная васі́лїе, многострада́льная стр҃тото́рпице, ✻ сладкогла́сная вл҃чная свирѣ́ле: ✻ пѣсносло́вѧще по́двиги и҆ страда̑нїя твоя̑, ✻ бл҃гонаде́ждно и҆́щемъ тѧ̀: ✻ ѡ҆ на́съ вы́нꙋ къ бг҃ꙋ моли́ся.

Сла́ва, гла́съ ѕ҃:

Ѡ҆деснꙋ́ю ст҃а предста́ла є҆сѝ, ✻ дѣ́во и҆ мч҃нице, васі́лїе, всехва́льная: ✻ чт҃ото́ю и҆ добродѣ́телїю преспещре́нная, ✻ и҆ кро́вїю въ страда́нїихъ твои́хъ преꙋкраше́нная: ✻ непобѣди́мая, и҆ хр҃тꙋ̀, женихꙋ̀ нб҃номꙋ, ᲂу҆невѣ́стившаѧся: ✻ съ мꙋ́дрыми дѣ́вами, свѣти́льникъ съ дово́льно є҆ле́а ᲂу҆гото́вавшая: ✻ въ воню̀ бл҃гоꙋха́нїя хр҃то́ва поте́кшая, ✻ и҆ любо́вїю є҆гѡ̀ ᲂу҆ѧзви́вшаѧся. ✻ твои́ми мл҃твами, ᲂу҆ хр҃та̀ ст҃а, ✻ да прїѡбра́щемъ мл҃ть є҆гѡ̀.

И҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже:

Творе́цъ и҆ и҆зба́витель мо́й, пречт҃ая:

На блгⷭ҇вє́нїи хлѣ́бѡвъ: тропа́рь, гла́съ д҃:

Цр҃кое бл҃гоꙋкраше́нїе, ✻ цр҃кїя землѝ сꙋрмі́йскїя: ✻ цр҃твїя тезоимени́тая, ✻ васі́лїе мч҃нице великоимени́тая: ✻ сквозѣ̀ мꙋ́кы проше́дшая, ✻ и҆ съ мꙋ́дрыми дѣ́вами ✻ цр҃кагѡ черто́га дости́гшая: ✻ ѡ҆ на́съ ко хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ, ✻ є҆мꙋ́же ᲂу҆невѣ́стилася є҆сѝ, ✻ моли́ся ꙗ҆́кѡ приснослу́вная.

[Два́жды.] И҆:

На стиховње: стихире, глас 1.
Подобан: Свехвални мученици ...

Свехвална Василијо, дјево мученице, * и царствоименита Владикина овчице; * похваљујућ(и) јунаштва и врлине твоје, * приљежно те молимо: * за нас непрестано пред Господом моли се.

Стих: Диван је Бог у светима Својим, * Бог Израилов.*[6]

Прехвална Василијо, добропобедна страдалнице, * и небопарна Владикина голубице; * опевајућ(и) муке и борбе твоје, * умилно ти просимо: * за нас свагда пред Владиком моли се.

Стих: У црквама благосиљајте Бога, Господа, * *[ви који сте]* од извора Израилових.*[7]

Достојна хвале Василијо, многострадална мукотрпитељко, * слаткогласна Владикина фрулице; * песмословећ(и) подвиге и страдања твоја, * добронад(ежд)но ти иштемо: * за нас стално пред Богом моли се.

Слава ... глас 6:

Здесна Спасу стала (је)си, * дјево и мученице, Василијо свехвална; * чистотом и врлином пренакићена, * и крвљу у страдањима својим преукрашена; * непобедива, и Христу, Женику небеском, заручена; * с мудрим дев(ојк)ама, светиљку с довољно уља припремив(ши); * за мирисом Христова миомира похитав(ши), * и љубављу Његовом се(бе) ранив(ши). * Твојим молитвама, (к)од Христа Спаса, * да задобијемо милост Његову.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Творац и Избавитељ мој, Пречиста ...

На благосиљању хлебова: тропар, глас 4:

Царско благоукрашење, * царске земље Сирмиј(ум)ске; * царству истоименита, * Василијо мученице великоименита; * кроз муке прошав(ши), * и с мудрим дев(ојк)ама * до царског чертога стигав(ши); * за нас Христу Богу, * Коме си се уневестила, * моли се као увек славна. [Два пута.] И:

---

[6]* Пс. 67,36а.
[7]* Пс. 67,27.

Бꙋ҃е дв҃о: [Єдиножды.]

На ꙋ҃трєни.

На Бг҃ъ, гдⷭ҇ь: тропа́рь ѻ҆бщїй мч҃ницѣ, гла́съ д҃:

Аг҃ница твоѧ̀ і҆и҃се, васі́лїа, ✻ зове́тъ ве́лїимъ гла́сомъ: ✻ тебѐ женишѐ
мо́й люблю̀, ✻ и҆ тебѐ и҆щꙋ́щи страда́льчествꙋю: ✻ и҆ распина́юсѧ, и҆
погреба́юсѧ крⷭ҇ще́нїю твоемꙋ̀: ✻ и҆ страждꙋ̀ тебѐ ра́ди, ꙗ҆́кѡ да цр҃твꙋю въ
тебѣ̀: ✻ и҆ ᲂу҆мира́ю за тѧ̀, да и҆ живꙋ̀ съ тобо́ю: ✻ но, ꙗ҆́кѡ же́ртвꙋ
непоро́чнꙋю, ✻ прїими́ мѧ съ любо́вїю пожє́ршꙋюсѧ тебѣ̀. ✻ тоѧ̑ мл҃твами,
ꙗ҆́кѡ мл҃тивъ, ✻ сп҃сѝ дꙋ́шы на́шѧ.

Сла́ва, [и҆́нъ] тропа́рь, гла́съ то́йже:

Цр҃ко́е бл҃гоꙋкраше́нїе, ✻ цр҃кїѧ землѝ сѵ́рмі́йскїѧ:

И҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже: Є҆́же ѿ вѣ́ка ᲂу҆таѐнное:

По а҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́ленъ, гла́съ г҃:

Возраста́ла є҆сѝ, васі́лїе бл҃же́ннаѧ, въ за́повѣдехъ гдⷭ҇нихъ: ✻ ꙗ҆́кѡ
ѻ҆во́щка красноцвѣтꙋ́щаѧ, ✻ и҆ ꙗ҆́кѡ лозà бл҃горожда́ющаѧ. ✻ тѣ́мъ
тѧ̀ ᲂу҆бл҃жа́юще мо́лимъ: ✻ молѝ хр҃та̀ бг҃а, ✻ всѣ́мъ земнорѡ́днымъ дарова́ти
твоегѡ̀ возраще́нїѧ. [Два́жды.] Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже:

Ꙗ҆́кѡ невоздѣ́ланная лозà, дв҃о, ✻ краснѣ́йшїй гро́здъ прозѧбла̀ є҆сѝ,
✻ и҆сточа́ющь на́мъ вїно̀ сп҃се́нїѧ, ✻ веселѧ́щее дꙋ́шы на́шѧ. ✻
тѣ́мже, ꙗ҆́кѡ винꙋ̀ тѧ̀ до́брыхъ бл҃жа́ще, ✻ и҆ со а҆́гг҃ломъ ра́достнѡ тѝ
вопїе́мъ: ✻ ра́дꙋйсѧ, ѡ҆бра́дованнаѧ.

По в҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́ленъ, гла́съ д҃:

Ꙗ҆ви́лась є҆сѝ, васі́лїе многострада́льнаѧ, ✻ землѝ сѵ́рмі́йстѣй но́вое
просвѣще́нїе, ✻ и҆ па́че сл҃нечна [ѡ҆]блиста́нїе: ✻ ѡ҆зарѧ́ющее и҆
просвѣща́ющее лю́ди є҆ѧ̀, ✻ ѡ҆ па́мѧти твое́й свѣ́тлѡ веселѧ́щыѧсѧ, ✻ и҆
пра́здниственнѡ собира́ющыѧсѧ. [Два́жды.] Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже:

Ѡ҆бнови́ла є҆сѝ, дв҃о чт҃аѧ, бж҃твенными рж҃тво́мъ твои́мъ, ✻
и҆стлѣ́вшее стр҃тьмѝ земноро́дныхъ є҆стествѡ̀: ✻ и҆ воздви́гла є҆сѝ
[є҆̀] ѿ сме́рти къ жи́зни нетлѣ́ннѣй. ✻ тѣ́мъ тѧ̀ по до́лгꙋ бл҃жи́мъ, ✻
ꙗ҆́коже пр҃рекла̀ є҆сѝ, бг҃оѻтрокови́це препросла́вленнаѧ.

Богородице Дјево ... [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На **Б**ог (је) Господ ... тропар општи мученици, глас 4:

Овчица твоја Исусе, Василија, * узвикује високим гласом: * Тебе, жениче мој, љубим, * и Тебе иштућ(и) страдам, * и распињем се, и погребавам *[с]* крштењем Твојим; * и страдам Тебе ради, да *[и]* царујем с Тобом; * и умирем за Тебе, да и живим с Тобом; * но, као жртву непорочну, * прими мене која Ти се жртвујем (с) љубављу. * Њеним молитвама, као милостив, * спаси душе наше.

Слава ... Тропар други, глас исти:

Царско благоукрашење, * царске земље Сирмиј(ум)ске ...

И сада ... Богородичан, глас исти: **О**ва пре века скривена ...

По 1. стихословљу: сједален, глас 3:

Узрастала си, Василијо блажена, у заповестима Господњим; * као воћка красно цветајућа, * и као лоза добро рађајућа. * Зато те блаженом зовућ(и) молимо: * Моли Христа Бога, * да свима на земљи рођенима дарује твога узрастања. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Богородичан, глас исти:

Као необделана лоза, Дјево, * најкраснији грозд си изнела, * који нам точи вино спасења, * које весели душе наше. * Стога Те као узрочницу добара блаженом зовемо, * и са анђелом радосно Ти кличемо: * Радуј се, Обрадована!

По 2. стихословљу: сједален, глас 4:

Показала си се, Василијо многострадална, * земљи Сурмиј(ум)ској ново просветлење, * и издан сунчевог [о]блистање; * које озарава и просветљује људе њене, * који се (с)помену твоме светло веселе, * и празнично (се) сабирају. [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Богородичан, глас исти:

Обновила си, Дјево чиста, божанским Породом Твојим, * упропашћену страстима природу на земљи рођених, * и подигла си *[је]* из смрти у живот непропад*[љ]*иви. * Зато Те по дугу као блажену славимо, * као што си прорекла, Богодјев*[ојч]*ице препрослављена.

Велича́нїе:

Велича́емъ тѧ̀, ✻ мч҃нице пресла́внаѧ: ✻ васі́лїе, дѣ́во прекра́снаѧ: ✻ и҆ почита́емъ страда́нїе твоѐ чⷭ҇тно, ✻ є҆́же за хрⷭ҇та̀ претерпѣ́ла є҆сѝ до́блественнѡ.

[И҆лѝ О҆́бщее:

Велича́емъ тѧ̀ ✻ мч҃нице хрⷭ҇то́ва васі́лїе, ✻ и҆ чте́мъ чⷭ҇тно́е страда́нїе твоѐ, ✻ є҆́же за хрⷭ҇та̀ претерпѣ́ла є҆сѝ.]

Ѱало́мъ и҆збра́нный: Бг҃ъ на́мъ прибѣ́жище и҆ си́ла:

По полꙋ́ели́: сѣда́ленъ, гла́съ є҃:

Ст҃а́ѧ горо̀ фрꙋ́жскаѧ взыгра́й, ✻ землѐ сꙋрмі́йскаѧ возвесели́сѧ, ✻ цр҃кве се́рбскаѧ возра́дꙋйсѧ, ✻ ꙗ҆́кѡ дне́сь дре́внѧѧ мч҃ница ✻ съ но́выми вл҃цѣ предстои́тъ: ✻ пѣ́снь добропобѣ́днꙋю воспѣва́ющи, ✻ и҆ ѡ҆ ва́съ томꙋ̀ неꙋсы́пнѡ моля́щисѧ. [Два́жды.] Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бг҃ородѣ́нъ, гла́съ то́йже:

О҆́толѝ печа̑ли многоболѣ́зненныѧ дꙋшѝ моеѧ̀, ✻ всѧ́кꙋ слѣ́зꙋ ѿ лица̀ скорбѧ́щихъ ѿе́млющаѧ: ✻ и҆ мꙋ́ки ѿ чл҃вѣ́къ ѿгоня́ющаѧ, ✻ и҆ нꙋ́жды ѡ҆ѕлобля́емыхъ и҆змѣня́ющаѧ: ✻ тебѣ́ бо и҆́мамы наде́ждꙋ и҆ ᲂу҆твержде́нїе, ✻ ѻ҆! прест҃а́ѧ дв҃о, вл҃це.

Степе́нна: а҃-й а҆нтїфѡ́нъ д҃-гѡ гла́са.

Прокі́менъ, гла́съ д҃:

Ди́венъ бг҃ъ во ст҃ы́хъ свои́хъ, ✻ бг҃ъ і҆и҃левъ.

Сті́хъ: Въ цр҃квахъ бл҃гови́те бг҃а, гдⷭ҇а, ✻ ѿ и҆стѡ́чникъ і҆и҃левыхъ.

Всѧ́кое дыха́нїе:

Ст҃о́е є҆ѵ҇ліе ѿ лꙋ́кѝ, зача́ло и҃д.

Во вре́мѧ ѻ҆́но, вни́де і҆и҃съ [і҃,ли] въ ве́сь нѣ́ккꙋю: жена́ же нѣ́каѧ и҆́менемъ ма́рѳа прїѧ́тъ є҆го̀ въ до́мъ сво́й. [а҃,ѳ.] И҆ сестра̀ є҆́й бѣ̀ нарица́емаѧ маріа́, ꙗ҆́же и҆ сѣ́дши при ногꙋ̀ і҆и҃совꙋ слы́шаше сло́во є҆гѡ̀. [м҃] Ма́рѳа же мо́лвѧше ѡ҆ мно́зѣ слꙋ́жбѣ, ста́вши же речѐ: гдⷭ҇и, не бреже́ши ли, ꙗ҆́кѡ сестра̀ моѧ̀ є҆ди́нꙋ мѧ̀ ѡ҆ста́ви слꙋжи́ти; рцы̀ ᲂу҆́бѡ є҆́й, да мѝ помо́жетъ. [ма҃] Ѿвѣща́въ же і҆и҃съ, речѐ є҆́й: ма́рѳо, ма́рѳо, пече́шисѧ, и҆ мо́лвиши ѡ҆ мно́зѣ. [мб҃] Є҆ди́но же є҆́сть на потре́бꙋ: маріа́ же благꙋ́ю ча́сть и҆збра̀, ꙗ҆́же не ѿи́метсѧ ѿ неѧ̀.

Величање:

Величамо те, * мученице преславна; * Василијо, дјево прекрасна; * и поштујемо страдање твоје часно, * које си за Христа претрпела јуначно. [Или опште:

Величамо те * мученице Христова Василијо, * и поштујемо часно страдање твоје, * које си за Христа претрпела.]

Псал(а)м изабрани: **Б**ог нам је прибежиште и сила ...*[8]

По Полијелеју: сједален, глас 5:

Света горо Фрушка заиграј, * земљо Сирмиј(ум)ска развесели се, * Црквo Србска обрадуј се, * јер данас древна мученица * с новима пред Владиком стоји; * песму добропобедну попевајућ(и), * и за вас (Ње)му се неуспав*[љ]*иво молећ(и). [Два пута.]

Слава ... **и** сада ... Богородичан, глас исти:

Чтоли жалости многоболне душе моје, * Ти која сваку сузу са лица невољних отиреш; * и муке од људи одгониш, * и тескобе злопаћених измењујеш; * јер Тебе имамо *[као]* наду и утврђење, * о! Пресвета Дјево, Владичице.

Степена: 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 4:

Диван је Бог у светима Својим, * Бог Израилов.*[9]

Стих: **У** црквама благосиљајте Бога, Господа, * *[ви који сте]* од извора Израилових.*[10]

Све што дише ...

Св. Јеванђеље од Луке, зач. 54.*[11]

Чвреме оно, уђе Исус [10,38] у једно село, а жена нека, по имену Марта, прими га у кућу своју. [39] И у ње бјеше сестра по имену Марија, која сједе код ногу Исусових и слушаше бесједу његову. [40] А Марта се заузела да га што боље услужи, и приступивши му рече: Господе, зар ти не мариш што ме сестра моја остави саму да служим? Реци јој, дакле, да ми помогне. [41] А Исус одговарајућ(и) рече јој: Марта, Марта, бринеш се и узнемираваш за много, [42] А само је једно потребно. Али је Марија добри дио изабрала који јој се неће одузети.

---

[8]* Пс. 45,2.
[9]* Пс. 67,36а.
[10]* Пс. 67,27.
[11]* Лк. 10,38-42 (зач. 54).

По и҆-мъ ѱалмѣ̀: стїхи́ра, гла́съ г҃:

Оу҆невѣ́стившꙋ́юсѧ хр҃тꙋ̀ дѣ́ствомъ, ✻ и҆ оу҆вѣнча́вшꙋюсѧ томꙋ̀ мч҃ничествомъ, ✻ васі́лїю всенарѧ́днꙋю, пѣ́сньми бл҃гокра́сными восхва́лимъ: ✻ та́ бо є҆́сть земли̑ сѵрмі́йскїѧ оу҆твержде́нїе, ✻ и҆ димі́трїева гра́да застꙋпле́нїе: ✻ всѣ́хъ хр҃тїа́нъ защище́нїе, ✻ и҆ во бра́нехъ мо́щное вспоможе́нїе.

Канѡ́нъ мч҃ницы васі́лїи: на д҃, гла́съ ѕ҃,
є҆гѡ́же краегране́сїе [въ тропарѣ́хъ]:
Васі́лїю дѣ́вꙋ и҆ мꙋ́ченицꙋ пое́мъ.

Въ бг҃оро́дичнахъ же: [Творе́нїе:] Зора́стово.*[12]

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ:

Ꙗ҆́кѡ по сꙋ́хꙋ пѣшеше́ствовавъ і҆и҃ль по бе́здне стопа́ми, ✻ гони́телѧ фараѡ́на ви́дѧ потопле́ема, ✻ бг҃ꙋ побѣ́днꙋю пѣ́снь пои́мъ, вопїѧ́ше.

Васі́лїи цр҃твїю тезоимени́тѣй, ✻ прїиди́те, мч҃николю́бнїи, пѣ́сненными вѣ́нцы̑, ✻ и҆сплете́мъ достѡ́йныѧ похвалы̑.

Ꙗ҆гг҃льскагѡ оу҆дивле́нїѧ житїѐ твоѐ дѣ́ственное: ✻ и҆ похвале́нїѧ, [ѿ] на́съ хꙋдоро́дныхъ, страда́нїе твоѐ преслѧ́вное: ✻ достѡ́йны сꙋ́ть, васі́лїе приснопа́мѧтнаѧ.

Страда́нїе твоѐ и҆ дѣ́ство твоѐ, ✻ два̀ сꙋ́ть крила̀ нб҃опа̑рнаѧ, ✻ и҆̀мже возлѣ́тела є҆сѝ въ цр҃кїй невѣ́стникъ, ✻ васі́лїе мꙋдродѣ́ственнаѧ. Бч҃енъ:

Защити̑ на́съ покро́вомъ твои́мъ ѿ всѧ́кагѡ ѕла̀, вл҃чце, ✻ и҆ ѿжени̑ ѿ на́съ всѧ́кое бг҃опроти́вное помышле́нїе, ✻ водворѧ́ющи въ на́съ бл҃гочⷭ҇тїе и҆ смире́нїе.

Пѣ́снь г҃. І҆рмо́съ:

Нѣ́сть ст҃ъ, ꙗ҆́коже ты̀, гдⷭ҇и, бж҃е мо́й, ✻ вознесы́й ро́гъ вѣ́рныхъ твои́хъ, бл҃же, ✻ и҆ оу҆твердивый на́съ на ка́мени и҆сповѣ́данїѧ твоегѡ̀.

---

[12]* акростих састављен и Канон започет 23. септембра 2016. г.

По 50-том псалму: стихира, глас 3:

Уневешћену Христу девством, * и увенчану (Ње)му мучeништвом, * Василију свеизврсну, песмама благокрасним усхвалимо; * јер је она земље Сирмуј(ум)ске утврђење, * и Димитријева града*[13] заступање; * свих хришћана заштита, * и у ратовима моћна (при)помоћ.

Канон мученици Василији; на 4, глас 6,
чији је акростих [у тропарима]:

Василиј(у) дј(е)ву и мученицу пој(е)м(о).

А у богородич(а)нима: [Творење:] **З**орастово.

Песма 1. Ирмос:

*[**П**ре]*пешачив(ши) ногама по дну *[мора]* као по копну, Израил, * гледајућ(и) *[про]*гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу победн*[ич]*ку песму појмо.

Василији Царству истоименитој, * ходите, мученикољубци, песничким венцима, * исплетимо достојне похвале.

Анђелског дивљења живљење твоје девствено; * и похвале, *[од]* нас злородних, страдање твоје преславно: * достојни су, Василијо незаборавна.

Страдање твоје и девство твоје, * два су крила небопарна, * којима си узлетела у Царски невестник, * Василијо мудродевствена.

Богородичан:

Заштити нас покровом Твојим од сваког зла, Владичице; * и одагнај од нас сваку богопротивну помисао, * настањујућ(и) у нас побожност и смирење.

Песма 3. Ирмос:

Нема светог као *[што си]* Ти, Господе, Боже мој, * који си узвисио рог верних Твојих, Благи, * и утврдио нас на камену исповедања Твога.

---

[13]* наследник древног Сирмијума – град Сремска Митровица – посвећен св. Димитрију ђакону, Сирмиј(ум)ском ранохришћанском мученику пострадалом заједно са свешт.муч. Иринејом еп. Сирмуј(ум)ским и другима; чији је култ временом потиснут (транспонован) познатијим култом св. муч. Димитрија Солунског, кога овај град (погрешно !?) слави као свог заштитника. Неки историчари чак тврде да су заправо мошти овог Сирмиј(ум)ског мученика доспеле у Солун, и тамо временом попримиле (знаменити) култ св. муч. Димитрија, Солунског војводе.

Ідѡлопоклоне́нїю бг҃оме́рзскомꙋ не поработи́вшися, ✻ є҆ди́наго и҆́стиннаго бг҃а на три́зници и҆сповѣ́дала є҆сѝ: ✻ и҆ є҆ди́нѡ въ того̀, мч҃нице всехва́льная, ᲂу҆пова́ла є҆сѝ.

Льсти́теля кова́рнаго и҆ ѻ҆тца̀ є҆гѡ̀, врага̀ вселꙋ́каваго, ✻ твои́мъ бг҃онаде́ждными терпѣ́нїемъ и҆ непребори́мымъ ѡ҆долѣ́нїемъ ✻ побѣди́ла є҆сѝ, мч҃нице побѣдоно́сная.

Ідѡложре́нїемъ безꙋ́мнымъ нескверне́ннаѧ, ✻ и҆ вѣнце́мъ мч҃ническимъ ᲂу҆вѣнча́ннаѧ, ✻ женихꙋ̀ твоемꙋ̀ сла́внѡ предстои́ши, дѣ́во добропобѣ́днаѧ. Бч҃енъ:

Ѡ҆бра́дованнаѧ, бц҃е, дв҃о пречⷭ҇таѧ: ✻ и҆зъ тебѐ пачеестє́ственнѡ воплоти́вшагосѧ, хрⷭ҇та̀ бг҃а: ✻ молѝ ᲂу҆мири́ти мі́ръ, ✻ и҆ сп҃сти̑ дꙋ́шы на́шѧ.

Сѣда́ленъ, гла́съ д҃:

Многобо́жническагѡ неи́стовства посрамле́нїе, ✻ и҆ сі҃льникъ безꙋ́мныхъ и҆зѡбличе́нїе, ✻ васі́лїи до́блественныѧ и҆ цѣломꙋ́дренныѧ па́мѧть дне́сь пра́зднꙋемъ, ✻ и҆ мл҃ть дꙋша́мъ на́шымъ ѿ гдⷭ҇а и҆щемъ. [Два́жды.] Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже:

Ра́дость скорбѧ́щихъ и҆ ᲂу҆тѣше́нїе печа́льныхъ, ✻ ти́хое приста́нище житє́йскою бꙋ́рею волнꙋ́емыхъ, ✻ ты̀ є҆сѝ гдⷭ҇ѐ и҆ вл҃чце, ✻ бл҃га́ѧ на́ша ѡ҆корми́тельнице и҆ правопꙋ́тїѧ ᲂу҆чⷭ҇тельнице.

Пѣ́снь д҃. Ірмо́съ:

Хрⷭ҇то́съ моѧ̀ си́ла, ✻ бг҃ъ и҆ гдⷭ҇ь, ✻ чⷭ҇тна́ѧ цр҃ковь бг҃олѣ́пнѡ поетъ взыва́ющи, ✻ ѿ смы́сла чи́ста ѡ҆ гдⷭ҇ѣ пра́зднꙋющи.

Ю҆ны̑ тꙋ́чнїи и҆ ѕвѣ́ри кровожа́днїи ѡ҆бдержа́ша тѧ̀, страда́льнице, ✻ и҆ тѣ́ло твоѐ ѕѣ́льными мꙋ́ками ᲂу҆мори́ша, ✻ но бг҃охрани́мыѧ дꙋшѝ коснꙋ́тисѧ не мого́ша.

Дꙋшѝ твоеѧ̀ лампа́дꙋ бл҃гокра́снꙋю, дѣви́це, ✻ є҆ле́емъ добродѣ́телей недрема́нно налива́ющи, ✻ къ предлежа́щемꙋ по́двигꙋ текла̀ є҆сѝ ѕѣлѡ̀ ра́дꙋющисѧ.

Є҆ди́наго бг҃а возлюби́вши, мч҃нице, ✻ и҆ сла́вꙋ є҆гѡ̀ є҆ди́нѡ возжделѣ́вши, ✻ всѐ земно́е ꙗ҆́кѡ скоропреходѧ́щее пренебрегла̀ є҆сѝ. Бч҃енъ:

Идолопоклонству богомрском не покорив(ши) се, * јединога истинитога Бога на попришту си исповедала; * и једино си се у Њега, мученице свехвална, уздала.

Лажљивца подмуклог и оца његовог, врага свелукавог, * твојим богонад(ежд)ним трпљењем и несавладивим одолевањем, * победила си, мученице победоносна.

Идоложртвовањем безумним неупрљана, * и венцем мученичким овенчана, * пред својим Женником славно стојиш, дјево добропобедна. Богородичан:

Обрадована, Богородице, Дјево пречиста; * из Тебе надприродно оваплоћеног, Христа Бога; * моли да умири свет, * и *[да]* спаси душе наше.

Сједален, глас 4:

Многобожачке махнитости посрамљење, * и силника безумних изобличење, * Василије јуначне и целомудрене (с)помен данас празнујемо, * и милост душама нашим од Господа иштемо. [Два пута.] Слава ... **и** сада ... Богородичан, глас исти:

Радост невољних и утеха жалосних, * тихо пристаниште животном буром таласаних, * Ти си Госпођо и Владичице, * добра наша крманошк(ињ)о и правог пута учитељк(ињ)о.

Песма 4. Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно пева кличућ(и), * од *[раз]*ума чиста у Господу празнујућ(и).

Јунци угојени и звер(ов)и крвожедни те спопадоше, страдалнице, * и тело твоје жестоким мукама уморише, * но богочуване се душе *[до]*такнути не могоше.

Душе твоје светиљку благокрасну, дјевице, * уљем врлина недремљиво наливајућ(и), * у предстојећи подвиг си хитала*[14] веома се радујућ(и).

Јединога Бога заволев(ши), мученице, * и славу Његову једино зажелев(ши), * све земаљско си као брзопролазно пренебрегла. Богородичан:

[14]* ср. Јевр. 12,1.

Аарѡ́новъ тѧ̀ же́злъ прозѧ́бшїй, ✻ и҆ ку́пину ѻ҆гне́мъ неѡпали́мую, ✻ дре́вле прообразѝ во ᲂу҆тро́бу всели́выйсѧ твою̀ приснодѣ́ственную.

Пѣ́снь є҃. І҆рмо́съ:

Бж҃їимъ свѣ́томъ твои́мъ, бл҃же, ✻ ᲂу҆тренюющихъ тѝ ду́шы любо́вїю ѡ҆зарѝ, молю́сѧ, ✻ тѧ̀ вѣ́дѣти, сло́ве бж҃їй, и҆стиннаго бг҃а, ✻ ѿ мра́ка грѣхо́внагѡ взыва́юща.

Вѣ́ру во є҆ди́наго бг҃а неѿстꙋ́пнѣ соблю́дши, ✻ и҆ ласка́ньми преле́стникѡвъ не прельсти́вшисѧ: ✻ въ сокрѡ́вища неистоща́емаѧ вошла̀ є҆сѝ, мч҃нице всебога́таѧ.

Оу҆крѣплѧ́ема хр҃то́мъ, є҆мꙋ́же [ᲂу҆]вѣ́ровала є҆сѝ, ✻ и҆ преще́ньми мꙋчи́телей непоколе́блемаѧ: ✻ нб҃нагѡ водворе́нїѧ сподоби́лась є҆сѝ, дѣ́во вседобродѣ́тельнаѧ.

И҆мѣ́вши и҆ногда̀ дерзнове́нїе и҆ до́брое и҆сповѣ́данїе, ✻ терпѣ́нїе и҆ непрело́жное ᲂу҆пова́нїе: ✻ ны́нѣ и҆́маши при́сное радова́нїе, ✻ и҆ пѡ́двигъ твои́хъ прв҃ное мздовоздаѧ́нїе, страда́льнице пресла́внаѧ. Бч҃енъ:

Свѣ́тъ бж҃тве́нный возсїѧ́й на́мъ, свѣтопрїе́мнице ч҃таѧ: ✻ и҆зъ тебѐ ро́ждшагѡсѧ, хр҃та̀ бг҃а: ✻ є҆го́же ᲂу҆молѧ́ющи кромѣ́шнꙋю тьмꙋ̀ безбо́жничества разгна́ти, дв҃о пресвѣ́тлаѧ.

Пѣ́снь ѕ҃. І҆рмо́съ:

Житє́йское мо́ре, воздвиза́емое ✻ зрѧ̀ напа́стей бꙋ́рею, ✻ къ ти́хомꙋ приста́нищꙋ твоемꙋ̀ ✻ прите́къ, вопїю̀ ти: ✻ возведѝ ѿ тлѝ живо́тъ мо́й, ✻ многомл҃тиве.

Мꙋче́нїѧ и҆ страда̑нїѧ, кове́й проли́тїѧ: ✻ ча́сть сꙋ́ть, мꙋжемꙋ́дреннаѧ, твоегѡ̀ достохва́льнагѡ на землѝ житїѧ̀: ✻ на нб҃си́ же ᲂу҆гото́вась тебѣ̀ ст҃ы́хъ селе́нїй неизреченнаѧ красота̀.

Оу҆годи́вши до́брѣ въ земнѣ́мъ бг҃ꙋ, ✻ и҆ томꙋ̀ вѣ́рна до конца̀ во страда́нїихъ пребы́вши, ✻ сп҃се́нїе своѐ, ꙗ҆́кѡ до́мꙋ зиждѝтельница мꙋдростроѝтельнаѧ, ✻ на ка́мени вѣ́ры ѡ҆снова́ла є҆сѝ.

Аронов жезал процвали, * и купину огњем несагориву, Тебе Богородице, * у давнини прасликова Онај који се усели(о) у утробу Твоју увек девствену.

Песма 5. Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти јутрњују *[с]* љубављу, молим се, * да *[у]*познају Те*[бе]*, Речи Божија, Бога истинитог, * који дозива из мрака греховног.

Веру у јединога Бога неодступно одржав(ши), * и ласкањима обмањивачā не обманув(ши) се; * у ризнице неистрошиве си ушла, мученице свебогата.

Укрепљавана Христом, у Кога си поверовала,*[15] * и претњама мучитељā непоколебана; * небеског настањења си се удостојила, дјево свеврлинска.

Имав(ши) некада смелост и добро исповедање, * трпељивост и непромењиво поуздање; * сада имаш вечно радовање, * и подвига твојих праведну на(до)кнаду, страдалнице преславна. Богородичан:

Светлост божанску изсијај нам, Светлопријемнице чиста; * из Тебе оваплоћеног, Христа Бога; * умољавајућ(и) Га да крајњу таму безбожништва разагна, Дјево пресветла.

Песма 6. Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * *[к]* тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.

Мучења и страдања, и крви проливања; * део су твога, мужемудр(ен)а, достојног хвале на земљи живота; * а на небесима ти се уготови светих станишта неизрецива красота.

Угодив(ши) добро у земаљском Богу, * и Њему верна до краја у страдањима остав(ши); * спасење си своје, као неимарка која дом мудро подиже,*[16] * на камену вере засновала.

---

[15]* ср. 2. Тим. 1,12.

[16]* ср. 1. Кор. 3,10.

Чтно́е страда́нїе и҆ цѣломꙋ́дренное житїѐ твоѐ, достосла́внаѧ васі́лїе, ✻ ѹ҆гото́ваша тебѣ̀ всѣ́хъ ст҃ы́хъ соприча́стїе, ✻ и҆ въ цр҃твїи нб҃нѣмъ водворе́нїе. Бч҃енъ:

Твоегѡ̀ предста́тельства не лишѝ на́съ, вл҃ще держа́внаѧ, ✻ въ ско́рбехъ и҆ нꙋ́ждахъ сꙋ́щихъ: ✻ но, сама́ ты, посѣтѝ и҆ заступѝ.

Конда́къ, гла́съ г҃:

Сѵрмі́йскїѧ землѝ ѹ҆краше́нїе, ✻ и҆ димі́трїева гра́да похвале́нїе: ✻ васі́лїю многострада́льнꙋю и҆ добропобѣ́днꙋю, ✻ ны́нѣ ѹ҆бл҃жи́мъ, вѣ́рнїи, ✻ по достоѧ́нїю, вопїю́ще є҆́й: ✻ Ра́дꙋйсѧ, васі́лїе дѣ́во цр҃твоименитаѧ.

Ікосъ:

Избра́ннѣй хр҃то́вѣ ѹ҆го́дницѣ, ✻ кра́снѣй дѣви́цѣ ✻ и҆ добропобѣ́днѣй мч҃ницѣ, ✻ васі́лїе цр҃твоименитѣ́й, ✻ сїѐ ѹ҆бо́гое пѣ́нїе въ похвалꙋ̀ прино́симъ, ✻ ꙗ҆́кѡ да мл҃твами є҆ѧ̀ и҆зба́вимсѧ ✻ ѿ всѧ́кихъ бѣ́дъ, скорбе́й и҆ нꙋ́ждъ, ✻ и҆ по достоѧ́нїю вопїе́мъ є҆́й сицева́: ✻ Ра́дꙋйсѧ, дѣви́це цр҃твеннаѧ: ✻ ра́дꙋйсѧ, голꙋби́це цѣломꙋ́дреннаѧ. ✻ ра́дꙋйсѧ, похвало̀ дв҃ственническаѧ: ✻ ра́дꙋйсѧ, красото̀ мч҃ническаѧ. ✻ ра́дꙋйсѧ, скорбѧ́щихъ ѹ҆тѣ́шительнице: ✻ ра́дꙋйсѧ, ѡ҆ѕлобляѧ́емыхъ помога́тельнице. ✻ ра́дꙋйсѧ, мл҃твъ на́шихъ ѹ҆слы́шательнице: ✻ ра́дꙋйсѧ, ра́дости на́шеѧ ви́новнице. ✻ ра́дꙋйсѧ, прославлѧ́ющихъ тѧ̀ ѹ҆крѣпи́тельнице: ✻ ра́дꙋйсѧ, па́мѧть тѝ пра́зднꙋющихъ бл҃годѣ́тельнице. ✻ ра́дꙋйсѧ, гра́да сѵрмі́йскагѡ ѡ҆хране́нїе: ✻ ра́дꙋйсѧ, землѝ панно́нскїѧ ѡ҆гражде́нїе. ✻ [Лю́дїе:]

Ра́дꙋйсѧ, васі́лїе дѣ́во цр҃твоименитаѧ.

Сѵнаѯа́рь.

Мц҃а а҆ѵгꙋ́ста, въ ка҃-й де́нь, па́мѧть соверша́емъ
ст҃ы́ѧ мч҃ницы и҆ дѣ́вы васі́лїи сѵрмі́йскїѧ.

Стіхъ:

Мꙋ́дрымъ дѣ́вамъ спредстоѧ́щїѧ, васі́лїи,
дв҃ствомъ и҆ мч҃ничествомъ преꙋкра́шенныѧ:
па́мѧть всечт҃нꙋ́ю дне́сь пра́зднꙋемъ.

Часно страдање и целомудрено живљење твоје, достојна славе Василијо, * уготовише ти удео са свима светима, * и настањење у царству небеском. Богородичан:

Твога заступништва не лиши, Владичице моћна, * нас који смо у невољама и тескобама; * но, сама Ти, посети и заштити.

Кондак, глас 3:*[17]

Сирмиј(ум)ске земље украс, * и Димитријева града похвалу; * Василију многострадалну и добропобедну, * сада славимо као блажену, верни, * као што приличи, кличућ(и) јој: * Радуј се, Василијо, дјево царствоименита. Икос:

Из(а)браној Христовој угодници, * красној дјевици * и добропобедној мученици, * Василији царствоименитој, * ово убого певање у похвалу приносимо, * да би се молитвама њеним избавили * од свак[*акв*]их беда, невоља и тескоба, * и као што приличи клицали јој овако: * Радуј се, дјевице царствена; * радуј се, голубице целомудрена. * Радуј се, похвало девственичка; * радуј се, красото мученичка. * Радуј се, невољних утешитељко; * радуј се, злопаћених помагатељко. * Радуј се, молитава наших услишитељко; * радуј се, радости наше узрочитељко. * Радуј се, прослављача твојих (у)крепитељко; * радуј се, (с)помен ти празнујућих доброчинитељко. * Радуј се, града Сирмиј(ум)ског заштито: * радуј се, земље Панонске оградо. * [Народ:]

Радуј се, Василијо, дјево царствоименита.

Синаксар.*[18]

Месеца августа, у 28. дан, вршимо (с)помен
свете мученице и дев(иц)е Васил(ij)е Сирмиј(ум)ске.

Стих:

С мудрим девојкама, у ред стале, Василије,
девством и мучeништвом (пре)украшене;
(с)помен свечасни данас празнујемо.

---

[17]* икос накнадно састављен, а завршетак кондака измењен ради усаображавања Икосу 18. окт. 2019. г.

[18]* накнадно састављен 12. и 13. окт. 2019. г.

Сїѧ ст҃а́ѧ и҆ несквє́рнаѧ цр҃твоимени́таѧ а҆́гница вл҃чнѧ, цѣломꙋ́дренно поживѐ кратковре́менное своѐ земно́е житїѐ, дв҃ство сохранѝ и҆ вѣ́рꙋ соблюдѐ, мꙋ́чима бѧ́ше и҆ пострада̀ є҆гда̀ и҆ мно́зи и҆́ны ст҃и́и мꙋ́ченицы, во вре́мѧ всеѡ́бщихъ гоне́нїй хр҃тїа́нъ т҃д-гѡ го́да, въ цр҃тѣ́мъ гра́дѣ сѵрмі́йстѣмъ, дне́шней сре́мстѣй ми́тровицѣ, во вре́мѧ тетра́рхїи ꙗ҆зы́ческихъ ри́мскихъ цр҃е́й: дїоклитїа́на, маѯїмїа́на, кѡнста́нтїа а҃-гѡ хло́ра и҆ гале́рїа: ны́нѣ же сцр҃твꙋ́етъ мꙋ́дрымъ дѣ́вамъ, ᲂу҆невѣ́стившисѧ вѣ́чновозлю́бленномꙋ жениху̀ дв҃ственныхъ дꙋ́шъ, и҆ вѣ́чноцр҃твꙋ́ющемꙋ цр҃ю̀ не[пре]минꙋ́вшагѡ цр҃твїѧ, хр҃тꙋ̀ бг҃ꙋ. Ѻ҆ба́че, ᲂу҆помина́етсѧ въ ра́зныхъ раннохр҃тїа́нскихъ мартѵроло́гїѧхъ, ꙗ҆́коже сꙋ́ть: сѵрі́йскїй, і҆ерону́мовъ и҆ ри́мскїй, со не мно́гѡ и҆звѣ́стныхъ да́ннїй ѡ҆ житїѝ и҆ стра́данїи.

Тоѧ̀ ст҃ы́ми мл҃твами, гдⷭ҇и і҆и҃се хр҃тѐ, бж҃е на́шъ, поми́лꙋй и҆ сп҃сѝ на́съ. А҆ми́нь.

Пѣ́снь з҃. І҆рмо́съ:

Росода́тельнꙋ ᲂу҆́бѡ пе́щь ✻ содѣ́ла а҆́гг҃лъ преподѡ́бнымъ ѻ҆трокѡ́мъ, ✻ халде́и же ѡ҆палѧ́ющее велѣ́нїе бж҃їе, ✻ мꙋчи́телѧ ᲂу҆вѣ́щѧ̀ вопи́ти: ✻ блг҃ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Ѳ҆́льски послѣ́довавши хр҃тꙋ̀, дѣ́во мч҃нице, ✻ всѧ̀ земна̀ѧ ꙗ҆́кѡ ᲂу҆ме́ты ѿве́ргла є҆сѝ, всера́достнѡ зовꙋ́щи: ✻ блг҃ве́нъ є҆сѝ, всемл҃тиве, ✻ бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

На нб҃сѣ́хъ цр҃твꙋ́ющаѧ дѣви́це цр҃твеннаѧ, ✻ при́зри и҆ на на́съ на землѝ, ✻ ѿ! мч҃нице ст҃а́ѧ, вопїю́щаѧ: ✻ блг҃ве́нъ є҆сѝ, всѣ́хъ цр҃ю̀, ✻ бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

И҆мꙋ́щи, до́блѧѧ, красотꙋ̀ дв҃ственнꙋю, ✻ добро́тою мч҃ническою преꙋкраси́лась є҆сѝ: ✻ и҆ сꙋгꙋ́бѡ ᲂу҆вѣнча́вшисѧ ѿ рꙋкѝ вѣнцеда́телѧ вопїе́ши: ✻ блг҃ве́нъ є҆сѝ, всещє́дре, ✻ бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ. Бч҃енъ:

Ѡ҆ставле́нїе грѣхѡ́въ, на́мъ земнорѡ́днымъ, ✻ и҆сходатайствꙋ́й, бц҃е чтаѧ: ✻ творца̀ и҆ гдⷭ҇а въ себѣ̀ страннопрїе́мшаѧ, є҆мꙋ́же вопїе́мъ: ✻ блг҃ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ.

Ова света и нескверна царствоименита овчица Владикина, целомудрено п(р)оживе кратковремени свој земаљски живот, девство сачува и веру одржа, мучена беше и храбро пострада кад и многи други свети мученици, у време свеопштих прогонā хришћана 304. године, у царском граду Сирмиј(ум)у, данашњој Сремској Митровици, у време тетрархије незнабожних Римских царева: Диоклецијана,*[19] Максимијана*[20] и Констанција I Хлора*[21] и Галерија;*[22] а сада царује заједно са мудрим дев(ојк)ама, уневестивши се вечно љубљеном Женику девствених душа, и вечно цар(ств)ујућем Цару непролазног Царства, Христу Богу. Иначе, помиње се у разним ранохришћанским мартирологиј(ум)има, као што су: Сиријски, Јеронимов и Римски, са не много конкретних података о животу и страдању.

Њеним светим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **А**мин.

Песма 7. Ирмос:

Анђео учини да *[усијана]* пећ ороси свете младиће, * а заповест Божија која *[о]*пали Хајдеј*[ц]*е, * мучитеља убеди да *[с њима]* кличе: * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.

Сванђелски пошав(ши) за Христом, дјево мученице, * све земаљско као трице си одбацила, сверадостно узвикујућ(и): * Благословен *[је]*си, Свемилостиви, * Боже отаца наших.

На небесима цар(ств)ујућа дјевице царствена, * погледај и на нас на земљи, * о! мученице света, која вапијеш: * Благословен *[је]*си, Царе свих, * Боже отаца наших.

Имајућ(и), храбра, красоту девствену, * лепотом мученичком си се преукрасила; * и двоструко се увенчав(ши) од руке Венцедавца, кличеш: * Благословен *[је]*си, Свемилосрдни, * Боже отаца наших.

Богородичан:

Опроштење грехова, нама на земљи рођенима, * испосред(ств)ујући, Богородице Чиста; * која си Творца и Господа у себи угостила, коме кличемо: * Благословен *[је]*си, Боже отаца наших.

---

[19]* 284 -305. г.

[20]* Диоклецијан му 286. г. доделио титулу августа, 286-305. г.

[21]* Максимијан му 293. г. доделио титулу цезара, 305-306.

[22]* Диоклецијан му 293. г. доделио титулу цезара, 305-311.

Пѣ́снь и҃. І҆рмо́съ:

И҆зъ пла́мене преподѡ́бнымъ ро́сꙋ и҆сточи́лъ є҆сѝ, ✻ и҆ прѣ҃внагѡ же́ртвꙋ водо́ю попали́лъ є҆сѝ: ✻ всѧ̑ бо твори́ши, хрⷭ҇тѐ, ✻ то́кмѡ є҆́же хотѣ́ти, ✻ тѧ̀ превозно́симъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Цр҃твоименитаѧ васі́лїе, воспѣва́емъ тѧ̀: ✻ добродѣ́тельнаѧ, цѣломꙋ́дреннаѧ и҆ до́блественнаѧ, ✻ превозносѧ́ще ᲂу҆добри́вшаго тѧ̀ хрⷭ҇та̀ бг҃а, во всѧ̑ вѣ́ки.

Ꙋ҆мномꙋ свѣ́тꙋ, ра́дꙋющисѧ прешла̀ є҆сѝ, васі́лїе бг҃облаже́ннаѧ: ✻ и҆ па́мѧть твоѧ̀ ѡ҆зарѧ́етъ на̑ша помышле́нїѧ, ✻ превозносѧ́щихъ преста́вльшаго тѧ̀ хрⷭ҇та̀ гдⷭ҇а, во всѧ̑ вѣ́ки.

Поноше́нїе и҆ кр҃тъ хрⷭ҇то́въ ѡ҆бѧ́ла є҆сѝ, страда́льнице мꙋжемꙋ́дреннаѧ, ✻ вѣ́дꙋщи когѡ̀ ра́ди и҆ чесѡ̀ ра́ди стра́ждеши: ✻ того̀ па́че привре́менныѧ сла́дости любѧ́щи и҆ превозносѧ́щи во всѧ̑ вѣ́ки. Бг҃ѧ̑ченъ:

Бл҃ѧ̑ще бл҃гаѧ, всѧ́ческихъ творца̀ во чре́вѣ твое́мъ носи́вшаѧ, ✻ и҆ сп҃са и҆ гдⷭ҇а мі́рꙋ пло́тїю ро́ждшаѧ: ✻ тебѐ велича́емъ, є҆го́же превозно́симъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Бг҃а чл҃вѣ́кѡмъ невозмо́жнѡ ви́дѣти, ✻ на него́же не смѣ́ютъ чи́ни а҆гг҃льстїи взира́ти: ✻ тобо́ю бо, всечⷭ҇таѧ, ꙗ҆ви́сѧ чл҃вѣ́кѡмъ сло́во воплоще́нно, ✻ є҆го́же велича́юще, съ нб҃ными вѡ́и, тѧ̀ ᲂу҆блѧ́жаемъ.

Ѡ҆гражде́нїе є҆сѝ цр҃кїѧ земли̑ сѷрмі́йскїѧ, васі́лїе ст҃а́ѧ, ✻ и҆ ᲂу҆твержде́нїе бл҃говѣ́рныхъ цр҃е́й и҆ бл҃гочⷭ҇ти́выхъ цр҃ца́хъ, ✻ правосла́вныхъ же люде́й наста́вница и҆ ᲂу҆се́рднаѧ мл҃твенница.

Є҆дѝна бл҃гопотре́бнаѧ, ꙗ҆́кѡ марі́а бг҃омꙋ́драѧ, и҆збра́ла є҆сѝ: ✻ и҆ бл҃гꙋ́ю ча́сть ѿ гдⷭ҇а полꙋчи́ла є҆сѝ, васі́лїе бл҃горазꙋди́тельнаѧ: ✻ и҆ достоѧ́нїе со всѣ́ми ст҃ы́ми во вѣ́ки прїѧ́ла є҆сѝ.

Мл҃твами твои́ми ᲂу҆се́рдными, ✻ и҆ предста́тельствы къ бг҃ꙋ бл҃гомо́щными: ✻ васі́лїе дѣ́ственнаѧ и҆ мч҃ничествомъ преꙋкра́шеннаѧ: ✻ землѧ̀ сѷрмі́йскаѧ чи́тъ и҆мѣ́етъ мо́щнѣйшїй и҆ несокрꙋша́емый. Бг҃ѧ̑ченъ:

Песма 8. Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * а жртву (си) праведникову *[с]* водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, *[Ти]* чиниш; * Тебе преузносимо у све векове.

Царствоименита Василијо, опевамо те, * леподевствена, целомудрена и јуначна, * преузносећ(и) Христа Бога који те украсио, у све векове.

Умној светлости, радујућ(и) се прешла си, Василијо богоблажена; * и (с)помен твој озарује помисли, * нас који преузносимо Христа Господа који те преставио, у све векове.

Поругу и крст Христов си пригрлила, страдалнице мужемудр(ен)а, * знајућ(и) за Кога и зашто страдаш; * Њега више од привремене насладе љубећ(и)*[23] и преузносећ(и) у све векове.

Богородичан:

Владичице блага, која си Творца свега у утроби Својој носила, * и Спас(итељ)а и Господа свету телом родила; * Тебе величамо, а Њега преузносимо у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и нањ не смеју *[ни]* чинови анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), с небеским војскама, Тебе *[као]* блажену славимо.

Ограда си царске земље Сирмиј(ум)ске, Василијо света, * и утврђење благоверних царева и благочестивих царица, * а православног народа наставница и усрдна молитвеница.

Једино (што је) заиста потребно,*[24] као Марија богомудра, си изабрала; * и добри део од Господа си добила, Василијо веома разборита; * и наслеђе са свима светима у векове си примила.

Молитвама твојим усрдним, * и заступањима пред Богом веома моћним; * Василијо девствна и мучeништвом преукрашена; * земља Сирмиј(ум)ска штит има најмоћнији и нескршиви.

Богородичан:

---

[23]* ср. Јевр. 11,25 и 26.
[24]* ср. Лк. 10,42.

Ѡ сщ҃е́нный хра́ме бж҃твà ⁂ и҆ сщ҃е́нное селе́нїе вы́шнѧгѡ, ⁂ пре́чтаѧ дв҃о бц҃е ⁂ и҆ прест҃а́ѧ гп҃жѐ вл҃чце, ⁂ сн҃а твоегѡ̀ молѝ ѡ҆ на́съ ⁂ любо́вїю воспѣва́ющихъ тѧ̀.

Свѣти́ленъ:

Свѣ́тлостей твои́хъ блиста́нїемъ, ⁂ мч҃ничества красото́ю и҆ дв҃ства добро́тою, васі́лїе хр҃тоно́снаѧ: ⁂ ᲂу҆красѝ любо́вїю воспѣва́ющихъ ⁂ и҆ прославлѧ́ющихъ свѣ́тлую тѝ па́мѧть. Сла́ва:

Собо́ри дв҃ственникѡвъ свѣ́тлѡ да ра́дуютсѧ, ⁂ и҆ сослѡ́вїѧ мч҃никѡвъ ꙗ҆́снѡ да торжествуютъ: ⁂ свѣ́тлостїю пра́зднества васі́лїина ⁂ всѝ земноро́днїи да просвѣща́ютсѧ. И҆ ны́нѣ, бц҃ен҃ъ:

Свѣ́тлости твоеѧ̀ зарѧ́ми просвѣти́ ны, дв҃о, ⁂ нахожде́нїѧ ꙗ҆зы̑чникъ ѿгонѧ́щи ѿ земли̇̀ люде́й ⁂ бц҃у тѧ̀ правосла́вно и҆сповѣ́дающихъ.

На хвали́техъ: стїхѝры, на д҃, гла́съ д҃:

Ѻ҆гнцу непоро́чному въ стра́сти до́блественно слѣ́довавши, ⁂ и҆ кро́вїю и҆свидѣ́нїѧ своегѡ̀ того̀ бг҃а и҆́стиннаго ꙗ҆́вѣ и҆сповѣ́давши, ⁂ многокова́рнаго врага̀ на три́знищи ᲂу҆ничто́жила є҆сѝ, васі́лїе достосла́внаѧ: ⁂ и҆ на́мъ, любо́вїю почита́ющымъ тѧ̀, ⁂ молѝ хр҃та̀ бг҃а, ⁂ ѻ҆рꙋ́жїемъ кр҃та̀ ѕлодѣ́йствїѧ враѫ̀жїѧ ѿгонѧ́ти, ⁂ и҆ правовѣ́рїе невреди́мо соблюда́ти. [Два́жды.]

Въ за́повѣдехъ гдⷭ҇нихъ вѣ́рно ревнова́вши, ⁂ и҆ ѡ҆правда̑нїѧ є҆гѡ̀ нераздѣ́льнымъ ср҃цемъ храни́вши, ⁂ на сꙋди́лищи до́брое и҆сповѣ́данїе произнесла̀ є҆сѝ, васі́лїе бг҃осла́внаѧ: ⁂ и҆ на́мъ, по до́лгꙋ ᲂу҆блѧ́жа́ющымъ тѧ̀, ⁂ молѝ хр҃та̀ гдⷭ҇а, ⁂ всѧ̑ сопроти́вныхъ нашє́ствїѧ ѿража́ти, ⁂ и҆ бл҃гочⷭ҇тїе нерꙋши́мо сохранѧ́ти.

Мч҃никѡмъ неизчⷭ҇тнымъ во страда́нїи твое́мъ соверше́нно ᲂу҆подо́бившисѧ, ⁂ и҆ ꙗ҆́кѡ ті́и кр҃тъ ꙗ҆́кѡ ꙗ҆ре́мъ бл҃гі́й на ра́мена своѧ̑ взе́мши, ⁂ въ слѣ́дъ женихà твоегѡ̀ всера́достно текла̀ є҆сѝ, васі́лїе бг҃озва́ннаѧ: ⁂ и҆ на́мъ, пѣснослѡ́вїи ср҃чными воспѣва́ющымъ тѧ̀, ⁂ молѝ хр҃та̀ вл҃кꙋ, ⁂ въ ско́рбехъ житє́йскихъ не ᲂу҆нывати, ⁂ и҆ ко всѧ́комꙋ бла́гꙋ поспѣшествова́ти. Сла́ва, гла́съ ѕ҃:

Освећени храме Божанства * и свештено станиште *[Све]*вишњега, * Пречиста Дјево Богородице * и пресвета Госпођо Владичице, * Сина Твога моли за нас * који те љубављу опевамо.

Свјетилан:

Светлости твојих блистањем, * мучeништва красотом и девства лепотом, Василијо Христоносна; * украси оне који љубављу опевају * и прослављају светли ти (с)помен. Слава ...

Зборови девственикā да се светло радују, * и дружине мученикā да сјајно торжествују; * светлошћу празника Василијина * сви на земљи рођени да се просвећују.*[25] И сада ... Богородичан:

Светлости твоје зрацима обасјај нас, Дјево, * најезде незнабожаца одгонећ(и) од земље народа * који Те*[бе] [као]* Богородицу православно исповеда.

На Хвалите ... стихире, на 4, глас 4:

Јагњету непорочном јуначно у страдању следовав(ши), * и крвљу сведочења свога Њега *[за]* Бога истинитог јавно исповедав(ши), * многопоквареног врага си на попришту уништила, Василијо достојна славе; * да и ми, који те љубављу поштујемо, * моли Христа Бога, * оружјем крста зла дејства вражија одгонимо, * и правоверје неповређено одржимо. [Два пута.]

У заповестима Господњим верно ревновав(ши), * и уредбе Његове неподељеним срцем чував(ши), * на суди(ли)шту си добро исповедање произнела, * Василијо богославна; * да и ми, који те по дугу славимо као блажену, * моли Хрста Господа, * све најезде противникā одбацимо, * и побожност неразорену сачувамо.

Мученицима неизбројном у страдању своме потпупно се уподобив(ши), * и као они крст као јарам благи на рамена своја узев(ши), * трагом Женика свога си сверадосно хитала, Василијо богозвана; * да и ми, који те песмословљима ср(да)чним опевамо, * моли Хрста Владику, * у невољама животним не клонемо, * и у сваком добру напредујемо. Слава ... глас 6:

---

[25]* накнадно састављен 18. окт. 2019. г.

Добро́ты дѣ́ства твоегѡ̀ возлюби́въ ✻ жени́хъ нб҃ный, цр҃ь хр҃то́съ, ✻ соедине́нїемъ нетлѣ́ннымъ ꙗ҆́кѡ невѣ́стꙋ непоро́чнꙋ тѧ̀ себѣ̀ совокꙋпѝ: ✻ бл҃говоле́нїемъ бо свои́мъ пода́въ крѣ́пость добро́тѣ твое́й, ✻ на враги́ же и҆ стра́сти непобѣди́мꙋ показа́ тѧ, ✻ претерпѣ́вшꙋю ра̑ны лю́тыѧ и҆ мꙋ́ки тѧ̑жкїѧ: ✻ сꙋгꙋ́бымъ вѣнце́мъ ѹ҆вѣнча́ тѧ, ✻ и҆ предста́ви ѡ҆деснꙋ́ю себѐ ꙗ҆́кѡ цр҃и́цꙋ и҆спещре́нꙋ. ✻ того̀ молѝ васі́лїе цр҃твенныѧ, ✻ дѣ́во всечⷭ҇тна́ѧ и҆ мч҃нце добропобѣ́днаѧ, ✻ воспѣва́ющымъ тѧ̀ пода́ти сп҃се́нїе и҆ присноживо́тїе. И҆ ны́нѣ, бч҃енъ, гла́съ то́йже:

Бц҃е, ты̀ є҆сѝ лозѧ̀ и҆́стиннаѧ, ✻ возрасти́вшаѧ на́мъ пло́дъ живота̀: ✻ тебѣ̀ мо́лимсѧ, моли́сѧ, бл҃чце, ✻ со ст҃о́ю мч҃ницею васі́лїею, ✻ и҆ всѣ́ми сꙋрмі́йскими мч҃ники ✻ сп҃сти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Славосло́вїе вели́кое, и҆ ѿпꙋ́стъ.

На҃ лїтꙋргі́и.

Бл҃же́нна ѿ канѡ́на: пѣ́снь г҃-ѧ и҆ ѕ҃-ѧ.

Прокі́менъ: ꙗ҆́кѡ на ѹ҆́трени.

А҆пⷭ҇лъ къ корі́нѳѧнѡмъ, зача́ло рп҃а.

Бра́тїе, [ѕ,а҃] поспѣ́шествꙋю́ще мо́лимъ, не вотщѐ бл҃гть бж҃їю прїѧ́ти ва́мъ. [в҃] Гл҃го́летъ бо: во вре́мѧ прїѧ́тно послꙋ́шахъ тебѐ, и҆ въ де́нь сп҃се́нїѧ помого́хъ тѝ. сѐ ны́нѣ вре́мѧ бл҃гопрїѧ́тно, сѐ ны́нѣ де́нь сп҃се́нїѧ: [г҃] Ни є҆ди́но ни въ че́мже даю́ще претыка́нїе, да слꙋже́нїе безпоро́чно бꙋ́детъ. [д҃] Но во всѣ́мъ представлѧ́юще себѐ ꙗ҆́коже бж҃їѧ слꙋгѝ, въ терпѣ́нїи мно́зѣ, въ ско́рбехъ, въ бѣда́хъ, въ тѣснота́хъ, [є҃] Въ ра́нахъ, въ темни́цахъ, въ нестрое́нїихъ, въ трꙋдѣ́хъ, во бдѣ́нїихъ, въ поще́нїихъ, [ѕ҃] Во ѡ҆чище́нїи, въ ра́зꙋмѣ, въ долготерпѣ́нїи, въ бл҃гости, въ дх҃ѣ ст҃ѣ, въ любви̇ нелицемѣ́рнѣ, [з҃] Въ словесѝ и҆́стины, въ си́лѣ бж҃їей: ѻ҆рꙋ́жїи пра́вды, десны́ми и҆ шꙋ́ими. [и҃] Сла́вою, и҆ безче́стїемъ: гажде́нїемъ, и҆ бл҃гохвале́нїемъ: ꙗ҆́кѡ лестцы̀, и҆ и҆́стинни: [ѳ҃] Ꙗ҆́кѡ незна́еми, и҆ познава́еми: ꙗ҆́кѡ ѹ҆мира́юще, и҆ сѐ жи́ви є҆смы̀: ꙗ҆́кѡ наказꙋ́еми, а҆ не ѹ҆мерщвлѧ́еми: [і҃] Ꙗ҆́кѡ скорбѧ́ще, при́снѡ же ра́дꙋющесѧ: ꙗ҆́кѡ ни́щи, а҆ мно́гихъ богатѧ́ще: ꙗ҆́кѡ ничто́же и҆мꙋ́ще, а҆ всѧ̑ содержа́ще.

Лепоту девства твога узљубив(ши) * Женик небески, Цар Христос, * сједињењем непропадивим те као невесту непорочну са собом састави; * јер благо[*из*]вољењем Својим подав(ши) крепост лепоти твојој, * над непријатељима и страстима непобедиву показа тебе, * која претрпе ране љуте и муке тешке; * двоструким венцем те овенча, * и постави здесна себи као царицу накићену. * Њега моли Василијо царствена, * дјево свечасна и мученице добропобедна, * да онима које те опевају пода спасење и вечни живот.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Богородице, Ти си лоза истинита, * на којој нам израсте Плод живота; * Теби се молимо, моли се, Владичице, * са светом мученицом Василијом, * и свим Сирмиј(ум)ским мученицима * да се спасу душе наше.

Славословље велико, и отпуст.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажен(ств)а од Канонâ: песма 3.и 6.

Прокимен: као на Јутрењу.

Читање из 2. посланице Коринћанима св. ап. Павла, зач. 181.*[26]

Браћо, [6,1] сарађујући с Њим, молимо вас да не примите узалуд благодат Божију; [2] Јер говори: У вријеме погодно послушах те, и у дан спасења помогох ти. Ево сад је најпогодније вријеме, ево сад је дан спасења! [3] Никако ни у чему не дајући спотицање, да се служба не куди, [4] Него се у свему показујмо као слуге Божије: у трпљењу многом, у невољама, у биједама, у тјескобама; [5] У ранама, у тамницама, у бунама, у трудовима, у бдјењима, у постовима, [6] У чистоти, у знању, у дуготрпљењу, у благости, у Духу Светоме, у љубави нелицемјерној, [7] У ријечи истине, у сили Божијој, са оружјем праведности десним и лијевим, [8] У слави и срамоти, у грдњи и похвали, као варалице и истинити, [9] Као незнани и познати, као они који умиру а ево живимо, као кажњавани али не убијани, [10] Као жалошћени а увијек радосни, као сиромашни а многе богатећи, као они који ништа немају а све посједују.

---

[26]* 2. Кор. 6,1-10 (зач. 181).

Аллилꙋ́їа, гла́съ а҃.

Стíхъ: Терпѧ̀ потерпѣ́хъ гдⷭ҇а, ✻ и҆ внѧ́тъ мѝ, и҆ ᲂу҆слы́ша мл҃твꙋ мою̀:

Стíхъ: И҆ возведе́ мѧ ѿ ро́ва страсте́й ✻ и҆ ѿ бре́нїѧ ти́ны.

Є҆ѵ҇лїе ѿ матѳе́а, зача́ло ѳ҃.

Рече̑ гдⷭ҇ь при́тчꙋ сїю̀: [к҃є,а҃] Тогда̀ ᲂу҆подо́бисѧ цр҇твїе нб҇ное десѧти́мъ дѣ́вамъ, ꙗ҆̀же прїѧ́ша свѣти́льники своѧ̑, и҆ и҆зыдо́ша въ срѣ́тенїе женихꙋ̀. [в҃] Пѧ́ть же бѣ̀ ѿ ни́хъ мꙋ́дры̑, и҆ пѧ́ть ю҆рѡ́дивы. [г҃] Ю҆рѡ́дивыѧ же прїе́мше свѣти́льники своѧ̑, не взѧ́ша съ собо́ю є҆ле́а. [д҃] Мꙋ́дрыѧ же прїѧ́ша є҆ле́й въ сосꙋ́дѣхъ, со свѣти̑льники свои́ми. [є҃] Коснѧ́щꙋ же женихꙋ̀, воздрема́шасѧ всѧ̑, и҆ спа́хꙋ. [ѕ҃] Полꙋ́нощи же во́пль бы́сть: сѐ жени́хъ гра́детъ, и҆сходи́те въ срѣ́тенїе є҆гѡ̀. [з҃] Тогда̀ воста́ша всѧ̑ дѣ́вы ты̑ѧ, и҆ ᲂу҆краси́ша свѣти́льники своѧ̑. [и҃] Ю҆рѡ́дивыѧ же мꙋ́дрымъ рѣ́ша: дади́те на́мъ ѿ є҆ле́а ва́шегѡ, ꙗ҆́кѡ свѣти́льницы на́ши ᲂу҆гаса́ютъ. [ѳ҃] Ѿвѣща́ша же мꙋ́дрыѧ, глго́люще: є҆да̀ ка́кѡ не доста́нетъ на́мъ и҆ ва́мъ: и҆ди́те же па́че къ продаю́щымъ, и҆ кꙋпи́те себѣ̀. [і҃] И҆дꙋ́щымъ же и҆̀мъ кꙋпи́ти, прїи́де жени́хъ, и҆ гото́выѧ внидо́ша съ ни́мъ на бра́ки: и҆ затворе́ны бы́ша двє́ри. [ѳі҃] Послѣди́ же прїидо́ша и҆ про́чыѧ дѣ́вы, глго́люще: гдⷭ҇и, гдⷭ҇и, ѿве́рзи на́мъ. [к҃в҃] Ѻ҆́нъ же ѿвѣща́въ, рече̑ и҆̀мъ: а҆ми́нь гл҃го́лю ва́мъ, не вѣ́мъ ва́съ. [к҃г҃] Бди́те ᲂу҆̀бо, ꙗ҆́кѡ не вѣ́сте дне̑, ни часа̀, во́ньже сн҃ъ чл҃вѣ́ческїй прїи́детъ.

Прича́стенъ:

Ра́дꙋйтесѧ, прⷭ҇вні́и, ѡ҆ гдⷭ҇ѣ: ✻ пра̑вымъ подоба́етъ похвала̀.

Коне́цъ дѣ́лꙋ, сла́ва и҆ хвала̀ бг҃ꙋ!

Алилуја, глас 1.

Стих: **С**трпљиво очекивах Господа, * и обрати пажњу на ме, и услиша молитву моју.*[27]

Стих: **И** изведе ме из рова мука, * и из глиба блатног.*[28]

Јеванђеље од Матеја, зач. 104.*[29]

Рече Господ ову причу: [25,1] Тада ће бити Царство небеско као десет дјевојака које узеше свјетиљке своје и изиђоше у сретање женику. [2] А пет њих бијаху мудре и пет луде. [3] Јер луде, узевши свјетиљке своје, не узеше са собом уља. [4] А мудре узеше уље у посудама са свјетиљкама својим. [5] А будући да женик одоцни, задријемаше све, и поспаше. [6] А у поноћи стаде вика: Ево женик долази, излазите му у сретање. [7] Тада устадоше све дјевојке оне и украсише свјетиљке своје. [8] А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља вашега, јер се наше свјетиљке гасе. [9] А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље идите продавцима и купите себи. [10] А кад оне отидоше да купе, дође женик, и спремне уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата. [11] А послије дођоше и оне друге дјевојке говорећи: Господару, Господару! отвори нам. [12] А он одговарајући рече им: Заиста вам кажем, не познајем вас. [13] Стражите, дакле, јер не знате дана ни часа у који ће Син Човјечији доћи.

Причастен:

Радујте се, праведн*[иц]*и, у Господу; * прав*[едн]*има приличи похвала.*[30]

Крај делу, слава и хвала Богу!

[27]* Пс. 39,2.
[28]* Пс. 39,3а.
[29]* Мт. 25,1-13 (зач. 104).
[30]* Пс. 32,1.

©PexArt

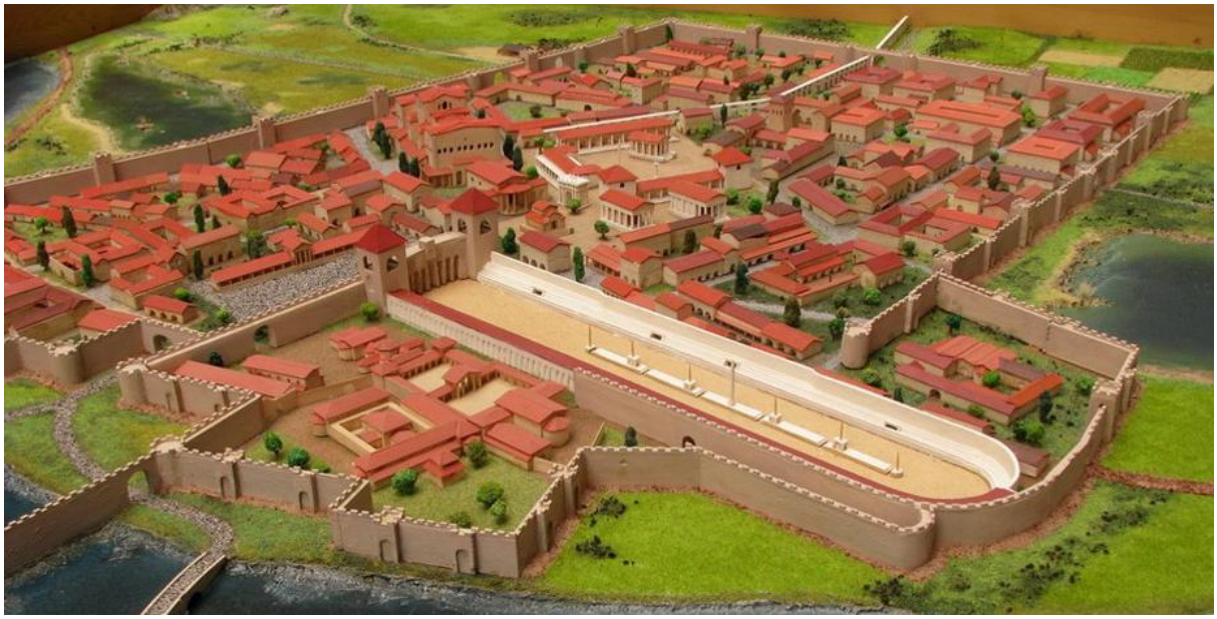

※ НОВЫЙ СЕРБЛЯНЪ „ВОЙ ГОДИ ВЪ БѢЛГРАДѢ. © НОВИ СРБЉАК 2019. ГОД. У БЕОГРАДУ. ※